

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma:

Kfv.V.37.345/2026/2.

A tanács tagjai:

dr. Márton Gizella tanácselnök

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Darák Péter bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1

(cím1)

A felperes képviselője:

dr. Govnik Máté ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Magyar Államkincstár

(cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Horváth Linda Katalin kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

oktatási ügyben támogatással kapcsolatos

közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Fővárosi Törvényszék

102.K.702.369/2024/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a fenntartója a intézmény (a továbbiakban: intézmény). Az intézmény igazgatója 2023. szeptember 15. napján az intézmény nyilvántartásba vételének és működési engedélyének módosítására irányuló kérelmet nyújtott be Budapest Főváros Kormányhivatalnál (a továbbiakban: kormányhivatal) és bejelentette, hogy az intézmény székhelyeként nyilvántartásba vett, a fenntartó kizárólagos tulajdonában és az intézmény hasznélvezetében levő cím4. szám alatti ingatlan (a továbbiakban: ingatlan1) birtoklásában akadályoztatva vannak, mivel a Kft1 árverési vevőként az ingatlant 2023. szeptember 12. napján 10 órai kezdettel birtokba vette. A kormányhivatal a közigazgatási eljárás megindítását követően megállapította, hogy az ingatlan vonatkozásában 2007. évben indult jogvita eredményeképpen került sor 2022. október 20. napján az ingatlan elárverezésére, majd pedig a végrehajtással kapcsolatos jogorvoslati eljárás kimerítését követően az ingatlan árverési vevő részére történő birtokba adására 2023. szeptember 12. napján. A felperes új székhelyet megjelölt, melyre bérleti szerződést csatolt. Mindezek alapján a kormányhivatal a 2023. november 21-én kelt BP/1009/03952-18/2023. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Vizsgálta, hogy a tanév közben történő székhelyváltoztatásra irányuló kérelem teljesítésének feltételei fennállnak-e {a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) Nkt. 84. § (5)-(6) bekezdése}. Megállapította, hogy a székhely rendeltetésszerű használatra nem váratlanul vált alkalmatlanná, nem más előre nem látható okból következett be a székhelyváltozás szükségessége, mert a fenntartó és az intézmény is tudott a peres eljárásokról, azokban peres félként érintettek voltak. Az intézmény székhelyének tanév közbeni áthelyezése céljából benyújtott nyilvántartásba vételi és működési engedély módosítására irányuló kérelem elkésett, mivel azt a fenntartó a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról rendelkező 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet

(a továbbiakban: Vhr.) 39. § (5) bekezdése által megállapított jogvesztő határidőn túl terjesztette elő. A székhelymódosítási kérelem elutasítása tárgyában született határozat ellen a felperes által előterjesztett kereset a Fővárosi Törvényszék a 102.K.700.222/2024/18. számú ítéletével elutasította, az ítélet ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kfv.V.37.545/2024/2. számú végzésével megtagadta.

[2] A kormányhivatal 2023. szeptember 15-én, hivatalból közigazgatási eljárást indított a felperes működési engedélyének visszavonása tárgyában, melyet felfüggesztett a székhelymódosítási eljárás befejezéséig. Figyelemmel a székhelymódosítási kérelem elutasítására a hatóság folytatta az eljárást és a 2023. november 28-án kelt BP/1009/03949-7/2023. számú határozatával a felperes működési engedélyét visszavonta és törölte az egyházi és magán fenntartású köznevelési intézmények nyilvántartásából. Megállapította, hogy az intézmény nem rendelkezik állandó székhellyel, vagyis az intézmény működéséhez szükséges alapvető feltétel hiányzik, a felperes az Nkt. 22. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat nem teljesíti. A működési engedély visszavonásának tárgyában született alperesi határozat ellen a felperes által előterjesztett kereset alapján a Fővárosi Törvényszék a 102.K.704.541/2024/13. számú ítéletével Budapest Főváros Kormányhivatala BP/1009/03949-7/2023. számú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárás előírta, hogy értesítenie kell a felperest a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként beszerzett bizonyítékokról és tájékoztatni arról, hogy az iratokba való betekintéssel azok megismerhetők, és azokra tekintettel a felperes további bizonyítási indítványt terjeszthet elő. Ezen ítélettel szemben az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kfv.VII.37.676/2025/2. számú végzésével megtagadta.

[3] A felperes 2024. január 15. napján nyújtotta be a 2023. január 1-től december 31-ig terjedő időszakra vonatkozó évközi elszámolását a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatóságához (a továbbiakban: elsőfokú hatóság). A felperes a Vhr. 37/L. § (2) bekezdése alapján az elszámolásához csatolta a Vhr. 37/C. § (7) bekezdés c) pontja szerinti nyilatkozatokat, a pedagógus és nevelőoktató munkát közvetlenül segítő munkakörben a tárgyévben foglalkoztatottakkal, továbbá a minősített pedagógusokkal kapcsolatban a fenntartói nyilatkozatot arról, hogy az illetmények, bérek és ezek járulékai teljes mértékben megfizetésre kerültek.

[4] Az elsőfokú hatóság a 2024. január 26. napján kelt, BPM-ÁHI/763-3/2024. számú határozatával a felperes által előterjesztett támogatási kategóriákban 2023. augusztus 31. napjáig állapított meg támogatást, 2023. szeptember 1. napjától nem állapított meg támogatást. Rögzítette, hogy a felperest 8.175.801 forint visszafizetési, valamint a jogosulatlanul igénybe vett támogatás után 2024. január 26. napjáig felszámolt 688.671 forint igénybevételei kamatfizetési kötelezettség, azaz összesen 8.864.472 forint fizetési kötelezettség terheli. Indokolása utalt a kormányhivatalnak a felperes által működtetett intézmény működési engedélyének visszavonásáról és nyilvántartásba vett adatainak törléséről szóló BP/1009/03949-7/2023. számú határozatában rögzített adatokra, mely szerint 2023. szeptember 12. napján az intézmény bejegyzett székhelyét érintő végrehajtási eljárás következtében az intézmény székhelyéül szolgáló ingatlan kikerült az intézmény birtokából, így ott az oktatási tevékenység folytatása ellehetetlenült. Az Nkt. 22. § (1) bekezdése szerint a köznevelési intézménynek a feladatai ellátásához szükséges feltételekkel rendelkeznie kell, azaz ez a feltétel akkor áll fenn, ha állandó, saját székhellyel, telephely esetén állandó telephellyel, a feladatellátáshoz szükséges helyiségekkel, állandó saját alkalmazotti

létszámmal, továbbá a jogszabályban meghatározott eszközökkel, dokumentumokkal, szabályzatokkal, és önálló költségvetéssel rendelkező intézmény esetén a működéshez szükséges pénzeszközökkel rendelkezik. E jogszabályhely szerint követelmény az állandó, saját székhellyel, telephellyel való rendelkezés, melyhez az szükséges, hogy a köznevelési intézménynek a feladatai ellátásához szükséges jogszabályban meghatározott helyiségek, a 23. § (10) bekezdésében meghatározott kivétellel, határozatlan időre a kizárólagos használatában álljanak. Azonban a kormányhivatal által korábban lefolytatott eljárásokra és meghozott határozatokban foglaltakra tekintettel az intézmény 2023. szeptember 12. napjától nem rendelkezik állandó székhellyel, így az intézmény működéséhez szükséges alapvető feltétel hiányzik, ezért a felperes által előterjesztett kérelemben a 2023. szeptember és december közötti időszakra feltüntetett létszámadatokat nem vette figyelembe. Ezért a felperes által a támogatási kérelemben előterjesztett 145.564.100 forint támogatással szemben az elsőfokú hatóság 2023. évre 100.591.269 forint támogatást, az igényelt 24.711.770 forint többlet-támogatás helyett 8.175.801 forint visszafizetési és 688.671 forint igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget állapított meg.

[5] A felperes fellebbezése alapján eljár alperes a 2024. április 12-én kelt, ÖNKFO/157-2/2024. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Vitatta a fellebbezésben szereplő azon állítást, hogy a felperes a 2023. szeptember 12. napját követően, a 2023. október 2-án kötött bérleti szerződés alapján bérelt ingatlanban (a továbbiakban: ingatlan2) jogosult volt közoktatási tevékenységet folytatni, mivel ez a cím az intézmény érvényes működési engedélyében nem szerepelt. Az Nkt. 88. § (3) bekezdésére utalva kifejtette, hogy a költségvetési hozzájárulás feltétele a nem állami szerv által fenntartott intézmény köznevelési feladatainak ellátása esetén, hogy az intézmény a működési engedélyben foglaltaknak megfelelően végezze a tevékenységét. Az intézmény 2023. szeptember 12. napját követően nem a korábbi működési engedélyben foglalt ingatlan1 alatti feladatellátási helyen, hanem a fenntartó saját állítása szerint az ingatlan2 alatti épületben végezte tevékenységét. Az elsőfokú hatóság helyszíni ellenőrzést nem tudott lefolytatni, hiszen a felperes 2023. szeptember 28-ai kérelmében kérte az ellenőrzés elhalasztását, mivel az intézmény épületét jelenleg nem tudják használni. A felperes fellebbezésében hivatkozott, közelebbről nem részletezett online oktatás a feladatellátás szempontjából több okból is problémákat vet fel. A felperes által hivatkozott bérleti szerződés nem felelt meg az Nkt. 23. § (10) bekezdésében foglaltaknak, mert ugyan a felperes által bérelt épület bérleti szerződése határozatlan időre szól, de bármikor felmondással, közös megegyezéssel felmondható volt, így az oktatási-nevelési tevékenysége számára, legalább 5 nevelési évre biztosított használata nem volt bizonyított, biztosított. A köznevelési információs rendszer (a továbbiakban: KIR) 2023. december 14. nappal lekért adatai szerint a tanulók az ingatlan1 alatti feladatellátási helyen kerültek rögzítésre, átjelentésük a bérelt ingatlan címére nem történt meg. A Vhr. 37/H. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a fenntartó 8 napon belül változásbejelentést küld az igazgatóság részére, ha a 37/C. § (7) bekezdése szerinti nyilatkozatában a köznevelési intézmény feladataiban vagy más nyilvántartott adataiban változás következett be. A felperes értesítette az elsőfokú hatóságot a székhelyváltozásról, azonban a kormányhivatal az intézmény nyilvántartásba vételének és működési engedélyének módosítására irányuló kérelmet a BP/1009/03952-18. számú döntésével elutasította. Mindezek alapján 2023. szeptember 12. és december 14. közötti időszakban nem rendelkezett olyan, a kormányhivatal által engedélyezett feladatellátási hellyel a felperes, ahol oktatást jogszerűen folytathatott. Tekintettel arra, hogy a felperes nem rendelkezett olyan működési engedéllyel, ami tartalmazta az általa a támogatási igényben megjelölt ingatlan2 alatti épületet, mint feladatellátási helyet, így az ott folytatott közoktatási tevékenység után jogszerűen állami támogatás nem vehető igénybe. Az Nkt. 88. § (3) bekezdése alapján csak jogszerű működés

után igényelhető támogatás, a már nem jogszerű működés idejére nem ítélt meg támogatás. Emellett utalt arra, hogy a Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény 8. melléklet II. 2.1.1. pontja szerint a támogatások igénybevétele és elszámolása az október 1-jei köznevelési és szakképzési statisztikai adatokra épül, azonban a fenntartó 2023. október 1-jén nem rendelkezett iskolaépülettel, ezért az október 1-jei létszámadatok között nem szerepelhettek olyan tanulók, akik a jogszabályi feltételnek megfeleltek, ezért 2023. szeptember és október közötti időszakra nem volt tanulói létszám figyelembe vehető.

Az elsőfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A felperes keresetében eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekre is hivatkozott. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy elsődlegesen az eljárásjogi kifogásokat kellett vizsgálnia, mert azok súlyos, az ügy érdemére kiható megvalósulása esetén az anyagi jogi kifogások vizsgálata mellőzhető.

[7] Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 76. § megsértésére való hivatkozás kapcsán az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a keresetlevél az Ákr. 76. § megjelölését, valamint a jogszabály szövegének idézését tartalmazta, azonban ahhoz további tényállítás vagy jogi érvelés nem kapcsolódott. A felperes e körben a per harmadik tárgyalásán adott elő konkrét tényállítást és érvelést. Az elsőfokú bíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 37. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel rögzítette, hogy a keresetlevélnek a jogsérelem megjelölésén túl, az annak alapján szolgáló tényeket és bizonyítékokat is tartalmaznia kell. Hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.052/2023/2. számú végzésére is, amely szerint a jogszabályhelyek megjelölésén túl szövegszerű jogi érveléssel alá nem támasztott hivatkozás érdemi elbírálásra alkalmatlan. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az Ákr. 76. § sérelmére alapított, a per harmadik tárgyalásán előterjesztett felperesi érvelés a keresetindítási határidőn túl előterjesztett keresetkiterjesztésnek, illetve tiltott keresetmódosításnak minősül a Kp. 43. § (1) bekezdése alapján, ezért annak érdemi vizsgálatára nem került sor.

[8] Az elsőfokú bíróság ezt követően vizsgálta a felperes további eljárásjogi kifogásait, így az Ákr. 62. § szerinti tényállástisztázási kötelezettség, valamint az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség megsértésére alapított érvelést. A felperes álláspontja szerint az alperes nem a megfelelő mértékben tárta fel az irányadó tényállást és nem vett figyelembe olyan körülményeket, amelyek a támogatásra való jogosultságát alapozták volna meg.

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes Ákr. 62. § sérelmére alapított érvelését az ügy előzményeire és az alkalmazandó anyagi jogi rendelkezésekre figyelemmel vizsgálta. Rögzítette, hogy a tényállástisztázási kötelezettség a döntéshozatalhoz szükséges releváns tények feltárását jelenti, ugyanakkor e kötelezettség nem korlátlan. Az elsőfokú bíróság ismertette az Nkt. 22. § (1)-(2) bekezdésének, valamint a 23. § (1) és (10) bekezdésének rendelkezéseit. A felperes keresetében az Nkt. 22. § és 23. § megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint a működési engedély visszavonásáról szóló döntés közlésére 2023.

december 14-én került sor, ezért az intézmény megszűnésének időpontja is csak ez a nap lehetett. Előadta továbbá, hogy a 2023. szeptember 12-ét követő időszakban az ingatlan2 alatti ingatlanban folytatta köznevelési tevékenységét, amelyet kibérelt és ahol álláspontja szerint jogosult volt működni. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy nem volt vitatott, hogy az ingatlan1 2023. szeptember 12. napjával kikerült a felperes birtokából. Az ingatlan2 vonatkozásában a székhelymódosítást a kormányhivatal nem engedélyezte. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az intézmény 2023. szeptember 12-ét követően nem rendelkezett saját székhellyel, amely a működési engedély visszavonásához és az intézmény nyilvántartásból való törléséhez vezetett. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az Nkt. 22. § (1) bekezdés a) pontja, a 22. § (2) bekezdése és a 23. § (10) bekezdése alapján járt el és a tényállást kellő mértékben feltárta. Álláspontja szerint az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem felelt meg az Nkt.-ben meghatározott, a működéshez szükséges feltételeknek.

[10] Az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértését állító felperesi érvelésre az elsőfokú bíróság ismertette az indokolási kötelezettséggel kapcsolatos bírói gyakorlatot, továbbá utalt az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére is és megállapította, hogy az alperesi határozat indokolása tartalmazza a megállapított tényállást, a figyelembe vett bizonyítékokat, azok mérlegelését, valamint az alkalmazott jogszabályokat és a döntés indokait. Rögzítette továbbá, hogy az alperes döntését nem mérlegelési jogkörben hozta meg.

[11] Az elsőfokú bíróság összességében arra a következtetésre jutott, hogy az alperes az ügy tényállását a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges mértékben feltárta, eljárásjogi jogszabálysértést nem követett el és az anyagi jogi jogszabályokat jogszerűen alkalmazta.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását és a támadott közigazgatási cselekmény megsemmisítését, a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezését, harmadlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[13] A befogadás iránti kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapította.

[14] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítva több, elvi jelentőségű jogkérdést jelölt meg. Álláspontja szerint elvi jelentőségű jogkérdés annak eldöntése, hogy az Nkt. 88. § (3) bekezdése szerinti költségvetési hozzájárulás megvonható-e a nem állami fenntartású köznevelési intézményt fenntartó alapítványtól a működési engedély visszavonását megelőző azon időszakra, amely alatt a köznevelési tevékenységet igazoltan elvégezte, arra hivatkozással, hogy az intézmény székhelymódosítás iránti kérelmét a kormányhivatal elutasította, ezért a működési engedélyét év közben visszavonták. E körben az Nkt. 22. § (1)-(2) bekezdései, 23. § (1) és (10) bekezdése, valamint 88. § (3) bekezdése, továbbá a Vhr. 37/I. § (2)-(3) bekezdéseinek

sérelmére hivatkozott. Álláspontja szerint a jogerős ítélet nem vette figyelembe azt a szabályt, amely szerint évközi elszámolás esetén a fenntartót a megszűnés hónapjának utolsó napjáig illeti meg támogatás.

[15] A felperes további elvi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg annak eldöntését is, hogy megvonható-e a támogatás olyan esetben, amikor a működési engedélyt visszavonó határozatot a közigazgatási bíróság utóbb megsemmisíti és az intézmény ismét működési engedéllyel rendelkezik. E körben arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy ugyanazon bírósági tanács a működési engedélyt visszavonó határozatot korábban megsemmisítette. E körben az Nkt. 88. § (3) bekezdése, továbbá a Vhr. 37/I. § (2)-(3) bekezdéseinek sérelmére hivatkozott.

[16] A felperes szerint elvi jelentőségű jogkérdés továbbá annak eldöntése, hogy az eljáró bíróságnak figyelembe kellett-e volna vennie hivatalos tudomásként azt a körülményt, hogy ugyanazon tanács megsemmisítette a működési engedély visszavonásáról rendelkező kormányhivatali határozatot és e körben ki kellett volna-e fejtenie álláspontját. Ezzel összefüggésben az Nkt. 88. § (3) bekezdése, a Korm. rendelet 37/I. § (2)-(3) bekezdései, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdése sérelmére hivatkozott.

[17] A felperes elvi jelentőségű jogkérdésként vetette fel azt is, hogy a Magyar Államkincstár rendelkezett-e hatáskörrel az Nkt. 22. § (1)-(2) bekezdései és 23. § (1), illetve (10) bekezdése szerinti feltételek vizsgálatára az Nkt. 88. § (3) bekezdése szerinti költségvetési hozzájárulás folyósítása során. E körben arra hivatkozott, hogy a Vhr. 38/A. § (1) bekezdése alapján e hatáskör a kormányhivatalt illeti meg.

[18] A felperes a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének szükségességére hivatkozva elvi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg továbbá annak eldöntését, hogy a Kp. 60. § (1) bekezdés b) pontja és a Pp. 237. § (1) bekezdése alapján a bíróság köteles-e a felet felhívni a keresetlevél hiányos vagy nem kellően részletezett indokolásának kiegészítésére, illetve az anyagi pervezetés körében közrehatni a hiányosságok pótlásában.

[19] Végül a felperes elvi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg annak eldöntését is, hogy a Kp. 43. § (1) bekezdése szerinti keresetváltoztatásnak minősül-e, ha a felperes a keresetében már megjelölt jogszabálysértéshez kapcsolódó jogi indokolását a harmadik tárgyaláson bírói kérdésre egészíti ki. Álláspontja szerint ez nem változtatja meg és nem terjeszti ki a kereseti kérelmet, hanem csupán a kereset megalapozottságát bizonyítja. E körben ismételten hivatkozott a Kp. 60. § (1) bekezdés b) pontja és a Pp. 237. § (1) bekezdése szerinti anyagi pervezetési kötelezettségre is.

[20] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja ab) alpontjára is hivatkozott és előadta, hogy az általa felvetett, illetve e körben ismételten előadott, egyes elvi jelentőségű jogkérdések különleges súllyal és társadalmi jelentőséggel bírnak.

[21] A különleges súly és társadalmi jelentőség körében arra hivatkozott, hogy az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdéséből következően az állami szervek jogszabálykövető működése az államba vetett közbizalom alapja, ezért az elvégzett közfeladat ellenére az állami támogatás elvonása, illetve ki nem fizetése alkalmas a közbizalom megrendítésére. Előadta továbbá, hogy az alperes egyrészt a 2023 szeptemberére már folyósított támogatást utóbb visszavonta, másrészt a 2023. október-december hónapokra támogatást nem folyósított, amely álláspontja szerint fizetéseképtelen helyzetbe hozta az intézményt, a fenntartó alapítványt, valamint az áthidaló kölcsönt nyújtó magánszemélyeket is.

[22] A felperes ugyancsak különleges súlyú és társadalmi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg annak eldöntését, hogy a támogatás megvonható-e olyan esetben, amikor a működési engedély visszavonásáról szóló határozatot a közigazgatási bíróság utóbb megsemmisítette és az intézmény ismételten működési engedéllyel rendelkezik. Álláspontja szerint a jogerős ítélet nem értékelte, hogy ugyanazon bírói tanács korábban megsemmisítette a működési engedélyt visszavonó határozatot. E körben az Nkt. 88. § (3) bekezdése, a Korm. rendelet 37/I. § (2)-(3) bekezdései sérelmére hivatkozott.

[23] A felperes további különleges súlyúnak és társadalmi jelentőségűnek tartott jogkérdésként vetette fel annak vizsgálatát, hogy az eljáró bíróságnak figyelembe kellett-e vennie hivatalos tudomásként azt a tényt, hogy ugyanazon bíróság semmisítette meg a működési engedély visszavonásáról szóló határozatot, amelyre az állami támogatás megvonását alapították. Álláspontja szerint e körben a jogerős ítélet indokolása hiányos maradt és nem felel meg a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt követelményeknek.

[24] A felperes a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítását szolgáló különleges súlyú és társadalmi jelentőségű kérdésként jelölte meg továbbá annak eldöntését, hogy a Kp. 60. § (1) bekezdés b) pontja és a Pp. 237. § (1) bekezdése alapján a bíróság köteles-e a hiányos vagy nem kellően részletezett kereseti előadás kiegészítésére felhívni a felet, illetve az anyagi pervezetés körében közrehatni abban, hogy a fél nyilatkozatait teljeskörűen előadhassa. A felperes előadta továbbá, hogy a bíróság közrehatási kötelezettségének érvényesülése a hatékony jogorvoslathoz való jog része és hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint e kötelezettség a polgári peres eljárásokban alkalmazást nyer.

[25] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozva alapvető eljárási jogát sértő, valamint az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértéseket állított.

[26] Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása nem tartalmazta a felperes által felajánlott bizonyítás mellőzésének indokait, illetve az egyes bizonyítási indítványok elutasításának okát, amely sérti a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettséget. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.V.35.175/2023/5. és Kfv.III.37.618/2019/4. számú döntéseire.

[27] A felperes sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság több, a keresetben előadott jogsérelmet nem bírált el. Álláspontja szerint az ítélet nem tartalmazott állásfoglalást az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 53/A. § (2) bekezdésének és a Vhr. 37/M. § (1) bekezdésnek megsértésére alapított kereseti érvelésről,

továbbá nem tért ki a Vhr. 37/I. § (2)-(3) bekezdése, valamint az Nkt. 88. § (3) bekezdése sérelmére alapított kereseti állításokra sem. A felperes szerint az elsőfokú bíróság ezáltal nem mérítette ki a keresetet, megsértve a Kp. 86. § (1) bekezdését.

[28] A felperes kifogásolta azt is, hogy az ítélet indokolása nem tért ki arra, hogy amennyiben az Nkt. 22. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdése és a 23. § (1) bekezdése szerinti feltételek 2023. szeptember 12. napjáig fennálltak, a költségvetési hozzájárulás miatt csak 2023. augusztus 31. napjáig illette meg a fenntartót.

[29] Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és nem indokolta milyen jelentősége volt annak, hogy a működési engedély visszavonásáról rendelkező határozatot ugyanazon bíróság azonos tanácsa korábban megsemmisítette. Ezzel összefüggésben előadta, hogy az elsőfokú eljárás elhúzódásának oka az volt, hogy az elsőfokú bíróság bevárta a működési engedély visszavonása tárgyában indult ügyben hozott ítélettel szembeni felülvizsgálati eljárás eredményét, amely álláspontja szerint azt mutatta, hogy a bíróság maga is relevánsnak tekintette a működési engedély kérdését.

[30] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 60. § (1) bekezdés b) pontját és a Pp. 237. § (1) bekezdését is, mert – miközben az ítélet szerint a kereseti előadás hiányos vagy nem kellően részletezett volt – nem biztosított megfelelő anyagi pervezetést és nem hívta fel a felperest a hiányosságok pótlására. E körben előadta azt is, hogy jogszabálysértőnek tartotta a Kp. 43. § (1) bekezdésének alkalmazását, mivel álláspontja szerint nem minősül keresetváltoztatásnak az, ha a felperes a tárgyaláson a keresetében már megjelölt jogszabálysértéshez kapcsolódó jogi indokolást részletezi.

[31] A felperes szerint a felsorolt eljárási szabálysértések a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt követelmények súlyos megsértését eredményezték, amelyek a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolhatók, ezért a jogerős ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.VII.45.207/2022/10. számú végzésére is. Hangsúlyozta továbbá, hogy a közigazgatási bíróság feladata a Kp. 2. § (1) bekezdése alapján a hatékony jogvédelem biztosítása, amely álláspontja szerint sérült azáltal, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el valamennyi kereseti kérelmét, illetve nem döntött a felajánlott bizonyításról. Szerinte a bizonyítás mellőzésének indokolás nélküli elmulasztása kiüresítette a hatékony jogvédelemhez való jogot.

[32] A felperes előadta továbbá, hogy a működési engedély módosításával és visszavonásával kapcsolatos hatósági eljárások során a kormányhivatal együttműködő magatartást tanúsított, támogatta az átszervezést, szakhatósági eljárásokat kezdeményezett, valamint segítséget nyújtott a kérelmek elkészítésében és benyújtásában, ezért a fenntartó bízott abban, hogy az intézmény működése és finanszírozása jogszerűen fenntartható. Előadta azt is, hogy a működési engedély évközi módosítását végül a közoktatási helyettes államtitkár nem támogatta, noha álláspontja szerint az új székhelyen a személyi és tárgyi feltételek biztosítottak voltak. Hangsúlyozta, hogy a köznevelési feladatellátás 2023 szeptemberétől november végéig ténylegesen megvalósult, amelyet az oktatási hivatal és az átvevő intézmények is elfogadtak, ugyanakkor az alperes a támogatást nem folyósította. Álláspontja szerint az alperes úgy döntött a támogatás megvonásáról, hogy nem várta be sem a működési

engedély módosításával, sem a működési engedély visszavonásával kapcsolatos eljárások eredményét, utóbbi határozatot pedig később a bíróság meg is semmisítette.

A Kúria döntése és jogi indokai

[33] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[34] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

[35] a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[36] A felperes a felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjára alapította.

[37] A Kp. 117. § (4) bekezdésének a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[38] A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A befogadhatósági ok jogalkotó által megkívánt indokolási kötelezettsége a befogadhatóság kérdésében való döntést segíti elő, a jogalkotó ezáltal lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy kifejtse, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a

felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[39] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Kiemeli a Kúria, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[40] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása, illetve továbbfejlesztése érdekében akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő kérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat]. A joggyakorlat továbbfejlesztése körében a befogadás akkor indokolt, ha a kialakult és egységes bírói gyakorlat követése a körülmények változására tekintettel már nem támogatható, vagy meghaladottá vált.

[41] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem valószínűsített olyan, az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, amely a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadást megalapozhatná. A felperes által előadott érvek döntően az elsőfokú bíróság jogértelmezésének és jogi következtetéseinek vitatására irányultak. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet elbírálta, a releváns jogszabályi rendelkezéseket ismertette, valamint azok értelmezését indokolásában kifejtette.

[42] A felperes ugyan több, álláspontja szerint elvi jelentőségű jogkérdést jelölt meg az Nkt. egyes rendelkezései, a Vhr., valamint a Kp. és a Pp. egyes szabályainak alkalmazásával összefüggésben, azonban nem hivatkozott olyan eltérő alsóbbfokú bírói gyakorlatra, amely a jogegység megbomlásának veszélyét vetné fel, és ilyen körülményt a Kúria sem észlelt. A felülvizsgálati kérelem nem mutatta be azt sem, hogy a kialakult bírói gyakorlat továbbfejlesztése a körülmények változására figyelemmel miért lenne indokolt.

[43] Minderre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott befogadási ok jelen ügyben nem áll fenn.

[44] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A felvetett jogkérdés különleges súlya különösen akkor

állapítható meg, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merül fel, míg társadalmi jelentősége akkor áll fenn, ha a döntés a jogalanyok szélesebb körére gyakorol jogi hatást. A kúriai gyakorlat szerint e befogadási ok esetében is csak akkor van helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[45] A felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a felperes által – az aa) alpont körében részletezett elvi jelentőségű jogkérdésekkel összefüggésben – előadott körülmények a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok fennállását nem valószínűsítik. A felperes a különleges súly és társadalmi jelentőség körében alapvetően az állami szervek jogszabálykövető működéséhez fűződő közbizalom sérelmére, a köznevelési feladatellátás finanszírozásának elmaradására, valamint az ebből eredő gazdasági következményekre hivatkozott, azonban ezen érvek döntően az egyedi ügy sajátosságaihoz kapcsolódnak, és nem támasztják alá, hogy a felvetett jogkérdés a jogalanyok széles körét érintené, vagy a konkrét ügyön túlmutató társadalmi jelentőséggel bírna. A felperes nem adott elő olyan tényt vagy körülményt sem, amely alapján megállapítható lenne, hogy jelen ügy nagy számban előforduló új típusú ügynek minősülne, illetve, hogy azzal összefüggésben a bírói gyakorlat egységének biztosítása vagy a jogbiztonság érdekében kúriai iránymutatás szükséges. A Kúriának sincs hivatalos tudomása ilyen típusú ügyek sorozatos előfordulásáról.

[46] A Kúria értékelte továbbá a felperesnek a működési engedély visszavonásával, annak utólagos bírósági megsemmisítésével, valamint az állami támogatás folyósításának elmaradásával kapcsolatos érvelését is, azonban ezek az előadások sem vetettek fel olyan, az egyedi ügyön túlmutató jogkérdést, amely a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná.

[47] Minderre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjában meghatározott befogadási ok jelen ügyben nem áll fenn.

[48] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozással alapvető eljárási jogának sérelmét, valamint az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabálysértések megvalósulását állította. E körben kifogásolta egyes bizonyítási indítványai mellőzésének indokolatlanságát, a kereset teljes körű kimerítésének hiányát, az indokolási kötelezettség megsértését, továbbá a Kp. 60. § (1) bekezdés b) pontjában és a Pp. 237. § (1) bekezdésében szabályozott anyagi pervezetési kötelezettség elmulasztását, valamint a Kp. 43. § (1) bekezdésének alkalmazását.

[49] A Kúria rámutat, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapított befogadás feltétele nem önmagában valamely eljárási szabálysértés állítása, hanem annak valószínűsítése, hogy az a fél alapvető eljárási jogát sértette, vagy az ügy érdemére kihatással bíró eljárási szabálysértést eredményezett. A befogadhatóság körében a Kúria nem az elsőfokú ítélet teljes körű érdemi felülvizsgálatát végzi el, hanem azt vizsgálja, hogy a felülvizsgálati kérelem valószínűsítette-e olyan eljárási szabálysértés fennállását, amely a felülvizsgálati eljárás lefolytatását indokolhatja.

[50] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza azt is, hogy a kérelmezőt e befogadási okra való hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján részletes indokolási kötelezettség terheli, amelynek keretében valószínűsítenie kell, hogy az állított eljárási szabálysértés az ügy érdemére kihatással volt, továbbá, hogy annak tényszerű alapja a jogerős ítélet helytállóságát illetően olyan kételyt ébreszt, amely további érdemi vizsgálat nélkül nem ítéltető meg [Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.127/2024/2.]. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapított befogadás a bíróság tisztességes eljárásának kontrollját jelenti, ugyanakkor önmagában az, hogy a fél a jogerős ítéletben foglalt jogi állásponttal vagy bizonyítékértékeléssel nem ért egyet, a befogadást nem alapozza meg.

[51] A felperes a kereset részbeni ki nem merítését állítva hivatkozott többek között az Áht. 53/A. § (2) bekezdésével, a Vhr. 37/M. § (1) bekezdésével, 37/I. § (2)–(3) bekezdéseivel, továbbá az Nkt. 88. § (3) bekezdésével kapcsolatos kereseti érveinek állított elbírálatlanságára, valamint arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tért ki külön indokolással arra, miért nem illeti meg támogatás a felperest 2023. szeptember 12. napjáig. A Kúria e körben megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem valószínűsített olyan, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértés fennállását, amely abból következett volna, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában az egyes hivatkozott jogszabályi rendelkezésekre külön nem tért ki, mivel az elsőfokú bíróság az ügyben felmerült eljárásjogi és anyagi jogi kérdéseket vizsgálta, döntése indokait ismertette, a felülvizsgálati kérelem e körben lényegében az elsőfokú bíróság jogértelmezését és jogi következtetéseit vitatta.

[52] A bizonyítási indítványok mellőzésének indokolásával kapcsolatos kifogások tekintetében a Kúria figyelemmel volt arra is, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem valószínűsítette, hogy a mellőzött bizonyítás az ügy érdemi eldöntésére kiható körülmény igazolására szolgált volna, illetve annak lefolytatása az ügy érdemi megítélését befolyásolhatta volna. Önmagában a bizonyítási indítványok mellőzésének, illetve azok indokolásának kifogásolása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok fennállását nem alapozza meg.

[53] A Kúria a Kp. 60. § (1) bekezdés b) pontjának és a Pp. 237. § (1) bekezdésének megsértésére alapított érveléssel összefüggésben rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság a keresetváltoztatás kérdését a [24]–[32] bekezdésekben részletesen vizsgálta és indokolta. A felülvizsgálati kérelem e körben sem valószínűsített olyan eljárási szabálysértést, amely a felperes alapvető eljárási jogának sérelmét vagy az ügy érdemére kiható jogsértést eredményezett volna.

[54] A felperes által sérelmezett azon körülmény kapcsán pedig, hogy az elsőfokú bíróság nem tért ki külön indokolással arra, miszerint a működési engedély visszavonásáról rendelkező határozatot korábban ugyanazon bírói tanács megsemmisítette, a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem mutatta be, e körülmény figyelembevételének hiánya miként eredményezett volna az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést.

[55] Minderre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában meghatározott befogadási ok fennállását a felperes nem valószínűsította.

[56] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, továbbá a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti és a b) pont szerinti befogadási ok nem merült fel, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[57] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[58] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[59] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[60] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. május 21.

dr. Márton Gizella s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

